

ენათმეცნიერება Linguistic

ვირჯინია ვულფი და ბინარული ოპოზიციები

ლელა ჭარელაშვილი

ივ.ჯავახიშვილის სახელობის თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტი
e-mail: L.Tcharelashvili@gmail.com

<https://doi.org/10.52340/lac.2024.32.10>

SJIF 2024: 8.268

ვირჯინია ვულფის რომანებში ბინარული ოპოზიციების შესწავლა ავლენს მათ ღრმა მნიშვნელობას მისი ნამუშევრების სიღრმის, სირთულისა და გავლენის ფორმირებაში. ენის სტილისტიკისა და სემანტიკის ანალიზის საშუალებით ჩვენ მოწმენი გავხდით, თუ როგორ უწყობს ხელს ბინარული ოპოზიციები საერთო ლიტერატურულ გამოცდილებას და აწვდის მკითხველს მრავალ დონეზე.

ენის სტილისტიკის თვალსაზრისით, ვულფი იყენებს ნათელ გამოსახულებებს, ფიგურულ ენას, და მიზანმიმართულ ენობრივ არჩევანს, რათა ხაზი გაუსვას დამაბულობას დაპირისპირებულ ელემენტებს შორის. ეს სტილისტური ტექნიკა აძლიერებს ბინარული ოპოზიციის გავლენას და იწვევს მკითხველში ემოციურ რეზონანსს.

სემანტიკის თვალსაზრისით, ბინარული ოპოზიციების შესწავლა აღრმავებს ვულფის რომანების სიღრმისეულ მნიშვნელობასა და ინტერპრეტაციას. კონტრასტულ ელემენტებთან დაკავშირებული ნიუანსური კონოტაციები აყალიბებს მკითხველის გაგებასა და ტექსტთან ჩართულობას. ბინარული ოპოზიცია ხელს უწყობს აზროვნებას, ასტიმულირებს ინტელექტუალურ ცნობისმოყვარეობას და ხელს უწყობს საზოგადოების სტრუქტურებისა და კულტურული კონტექსტების კრიტიკულ ანალიზს.

ბინარული ოპოზიციების მნიშვნელობა ვულფის რომანებში სცილდება მათ ლიტერატურულ ღირებულებას. ისინი აძლიერებენ მკითხველის ჩართულობას, იწვევენ ემოციების მთელ რიგს და იწვევენ მკითხველს ადამიანის არსებობის სირთულეების შესასწავლად. ვულფის მიერ ბინარული ოპოზიციების გამოყენებამ მის ნაწერებში

გრძელვადიანი გავლენა მოახდინა ლიტერატურაზე, შთააგონა მომდევნო ავტორები და ამდიდრებდა ლიტერატურულ პეიზაჟს.

საკვანძო სიტყვები: ვირჯინია ვულფი, სემანტიკა, სტილისტიკა, ბინარული ოპოზიცია

1. ზოგი რამ ვირჯინია ვულფზე

ვირჯინია ვულფი ერთერთი გამორჩეული ინგლისელი მწერალია, რომელმაც თავისი მოდერნისტული ექსპერიმენტებით ლიტერატურის მთელი ფორმა შეცვალა. ის არის მწერალი, რომელიც ერთერთ ცენტრალურ და ურყევ ადგილს იკავებს ლიტერატურის პანთეონში. მას აქვს რაღაც ქარიზმა, რომელიც ერთნაირი ინტენსივობით იგრძნობა მის ტექსტებშიც. ის უბადლოდ ახერხებს, აღწეროს თანამედროვე, არამყარი, ფრაგმენტირებული სამყარო, მოიხელთოს ადამიანების წამიერი განცდები, შეგრძნებები, ემოციები, ფიქრები. ყველაზე დამახასიათებელი და განსხვავებული ლიტერატურული ხერხები, რომლებსაც ის იყენებს, არის „ცნობიერების ნაკადი“, თუ როგორ წარმოიქმნება და ვრცელდება აზრები ცნობიერ გონებაში. ამ კონცეფციის საშუალებით, ვულფმა გააანალიზა აზრების მრავალფეროვნება, რომლებიც ჩვენთვის ცნობილია და როგორ აყალიბებენ ისინი ცნობიერების ნაკადს; შინაგანი მონოლოგები, დროის დეფორმაცია და სხვა. მრავალხმიანი და კომპლექსურია და მის ტექსტებში სამყაროს, მოვლენების, გარემოს თუ ატმოსფეროს აღქმა.

ალექსანდრა ჰარისი, ვირჯინია ვულფის ბიოგრაფი, საუბრობს მის ცხოვრებასა და წერის სტილზე. მის ტექსტებზე - როგორც წერის პროცესზე, ისე ფორმაზე, თემატიკასა და თუ შინაარსზე - მძლავრ გავლენას ახდენდა ფსიქიკური სირთულეები, რაც მისთვის წერას, თუ ზოგადად შემოქმედებითობას ხდიდა შესაძლებელს.

2. მწერლის მხატვრული სტილი.

ვირჯინია ვულფისთვის დამახასიათებელია სამყაროს აღქმასთან დაკავშირებული წუთიერი შთაბეჭდილებებისა და სულიერი განწყობილებების გადმოცემა; იგი ყურადღებას ამახვილებს არა რეალური ცხოვრების ტიპური მოვლენების აღქმაზე, არამედ რეალურ ცხოვრებაში არსებული განსაკუთრებული მოვლენების სუბიექტურ აღქმაზე; მის ხელწერას ახასიათებს კომპოზიციის ფრაგმენტულობა და ხატოვანი კავშირების ასოციაციურობა; მას აინტერესებს ადამიანი და მისი ყოველდღიური ცხოვრება, ბუნებისა და ადამიანის ჰარმონიული ერთიანობის წარმოჩენა.

როგორც ცნობილია, მხატვრული ენა არ და ვერ მოთავსდება ნორმირებული ენის ჩარჩოებში. ამ შემთხვევაში გამონაკლისი არც ვირჯინია ვულფია. მისი წერის სტილის

იმპროვიზაციების სამყარო და ესთეტიკაზე ორიენტირებული წარმოსახვითი ყოფიერებაა.

მხატვრული სტილის ძირითად თავისებურებებად რჩება: 1. სიტყვის ესთეტიკური და კომუნიკაციური ფუნქციის ერთობა; 2. მხატვრულ-გამომსახველობითი საშუალებების სიჭარბე და 3. ავტორის შემოქმედებითი ინდივიდუალობის წარმოჩენა (სანიკიძე 2009). სიტყვიერი მასალის საერთო მხატვრული ხასიათი გრამატიკულ სტრუქტურებში იწყებს განლაგებას და სიტყვის შინაარსები ახალი აზრის ჩამოყალიბებისაკენ იწყებს სვლას. ვირჯინია ვულფი კი თავისი გამორჩეული წერის სტილით, ინდივიდუალიზმით გამორჩეული პერსონაა, საინტერესოა მისი შემოქმედების ანალიზი სტილისტიკური თუ სხვა გრამატიკული გამომსახველობითი ტექნიკის მეშვეობით.

3. ბინარული ოპოზიციების ძირითადი მნიშვნელობა ვირჯინია ვულფთან

ბინარული ოპოზიციები ვულფის რომანებში მნიშვნელოვანია და ხელს უწყობს შემდეგი ასპექტებს:

სიღრმე და სირთულე: ბინარული ოპოზიციები მატებს სიღრმესა და სირთულეს ვულფის მიერ შესწავლილ თემებსა და ნარატივებს. ისინი მრავალმხრივი ინტერპრეტაციების საშუალებას იძლევა და მკითხველს ტექსტის კრიტიკულად გაანალიზების პროვოცირებას ახდენენ.

ემოციური რეზონანსი: კონტრასტული ძალების შესწავლამ შეიძლება გამოიწვიოს მთელი რიგი ემოციები, როგორცაა თანაგრძნობა, ცნობისმოყვარეობა და ინტელექტუალური სტიმულირება.

მკითხველის ჩართულობა: დაპირისპირებულ ელემენტებს შორის დინამიური ურთიერთქმედება ინარჩუნებს მკითხველის ინტერესს, ხელს უწყობს აქტიურ ინტერპრეტაციას და იწვევს უფრო ფართო საზოგადოებრივ საკითხებზე დაფიქრებას.

მხატვრული ხედვა: ბინარული ოპოზიციების ოსტატურად გამოყენებით ვულფი იდეალურად გამოხატავს თავის მხატვრულ ხედვას და მათი გამოყენება ეხმარება, რომ აღბეჭდოს ადამიანური გამოცდილებისა და ურთიერთობების სირთულეები.

4. საკვანძო ოპოზიციური წყვილები ვირჯინია ვულფის რომანებსა და ესეებში

მნიშვნელოვანია აღინიშნოს, რომ ვულფის მიერ ბინარული ოპოზიციების გამოყენება არ შემოიფარგლება გამარტივებული ჩარჩოთი. ანტონიმების გამოყენება მწერლის შემოქმედებით ინდივიდუალიზმსა და მხატვრულ ოსტატობაზე მეტყველებს. დავასახელოთ რამდენიმე ანტონიმური წყვილი ვირჯინია ვულფის პროზიდან და მხოლოდ ამის შემდეგ შევეცადოთ, გავანალიზოთ მათი სტილისტიკური დანიშნულება.

გამოვყოფ შემდეგ ოპოზიციურ წყვილებს:

მამაკაცი/ქალი: ვულფის ნამუშევრები ხშირად ეხმიანება მამრობითი და მდედრობითი სქესის დაპირისპირებას, იკვლევს გენდერულ დინამიკას და საზოგადოების მოლოდინებს. ისეთ რომანებში, როგორცაა "ქალბატონი დელოუეი" და "გზა შუქურისკენ", ის უპირისპირდება ტრადიციულ გენდერულ როლებს და ეჭვქვეშ აყენებს ქალების პატრიარქალურ საზოგადოებებში არსებულ შეზღუდვებს.

სიცოცხლე/სიკვდილი: სიცოცხლისა და სიკვდილის დაპირისპირება ვულფის ნაწერებში განმეორებადი თემაა. იგი იკვლევს არსებობის გარდამავალ ბუნებას და ადამიანის ცხოვრების სისუსტეს. ეს შეიძლება შეინიშნოს ისეთ რომანებში, როგორცაა "ტალღები" და მის ნარკვევში "ჩრჩილის სიკვდილი".

გარეგნობა/რეალობა: ვულფის ნამუშევრები ხშირად იკვლევს დიქოტომიას გარეგნობასა და რეალობას შორის. ის კითხვის ნიშნის ქვეშ აყენებს ზედაპირულ აღქმებს და იკვლევს მისი პერსონაჟების შინაგან ცხოვრებას. ეს ოპოზიცია ცენტრალურია რომანებისთვის, როგორცაა "ორლანდო" და "იაკობის ოთახი".

ბუნება/კულტურა: ვულფი ხშირად იკვლევს დამაბულობას ბუნებრივ სამყაროსა და კონსტრუირებულ სოციალურ წესრიგს შორის. იგი აერთიანებს ბუნებრივი გარემოს თავისუფლებასა და სიცოცხლისუნარიანობას ადამიანთა საზოგადოების შეზღუდვებთან და კონვენციებთან. ეს ჩანს რომანებში, როგორცაა "გზა შუქურისკენ" და მის ესეში "საკუთარი ოთახი".

სადი აზრი/სიგიჟე: ვულფი ხშირად იკვლევს დიქოტომიას სადი აზროვნებასა და სიგიჟეს შორის. ისეთ რომანებში, როგორცაა „ქალბატონი დელოუეი“ და „ტალღები“, ის იკვლევს პერსონაჟების შინაგან აზრებს და სუბიექტურ გამოცდილებას, რომლებიც შეიძლება აღიქმებოდეს არატრადიციულად. ვულფი ეჭვქვეშ აყენებს საზოგადოების ნორმებს იმის შესახებ, თუ რა არის მიჩნეული „ნორმალური“ ან „შემოიღილი“ და გვთავაზობს ფსიქიკური მდგომარეობისა და ინდივიდუალური ცნობიერების ნიუანსურ კვლევას.

წესრიგი/ქაოსი: წესრიგისა და ქაოსის ბინარული დაპირისპირება წარმოდგენილია ვულფის ნამუშევრებში, განსაკუთრებით მის ცნობიერების ნაკადის თხრობის სტილში. იგი ასახავს ადამიანის აზროვნებისა და გამოცდილების არაპროგნოზირებად და ფრაგმენტულ ბუნებას. ეს შეიძლება შეინიშნოს რომანებში, როგორცაა "გზა შუქურისკენ" და "ტალღები", სადაც პერსონაჟების შინაგანი მონოლოგები და ცვალებადი პერსპექტივები ასახავს დამაბულობას წესრიგსა და ქაოსს შორის.

ინდივიდი/საზოგადოება: ვულფი იკვლევს დამაბულობას ინდივიდუალურ სურვილებსა და საზოგადოების მოლოდინებს შორის. ის იკვლევს ბრძოლას პირადი ავტონომიისთვის და სოციალური ნორმებით დაწესებულ შეზღუდვებზე. ეს ბინარული წინააღმდეგობა აშკარაა ისეთ ნაწარმოებებში, როგორებიცაა „ორლანდო“ და „საკუთარი ოთახი“, სადაც ის კითხვის ნიშნის ქვეშ აყენებს გენდერულ როლებს, სოციალურ კონვენციებს და ინდივიდებზე დაწესებულ შეზღუდვებს უფრო ფართო საზოგადოებრივ სტრუქტურებში.

ვულფმა ეფექტურად გამოიყენა ბინარული ოპოზიციები რთული იდეების გადმოსაცემად, ტრადიციული ნორმების გამოწვევისა და ადამიანის მდგომარეობის შესახებ ნიუანსური შეხედულებების შეთავაზებისთვის. ამ წინააღმდეგობების გამოყენებით მან გამოავლინა საზოგადოების სტრუქტურების შეზღუდვები და წინააღმდეგობები, იდენტურობის, აღქმისა და პირადი გამოცდილების სირთულეების გამოკვლევისას.

5. ოპოზიციური წყვილების ლინგვისტური რეალიზაცია ვირჯინია ვულფის რომანებსა და ესეებში

როგორც უკვე აღვნიშნეთ, ოპოზიციური წყვილების გამოყენება ჰარმონიულად კრავს პოეტური პროზის სათქმელს და რიტმულობის საფუძველზე მკითხველში ექსპრესიულ განცდას ავითარებს.

მაგალითი: ინდივიდი/საზოგადოება

ინდივიდის/საზოგადოების ბინარული ოპოზიციის ლინგვისტური ასპექტების შესწავლით ჩვენ ვიღებთ შეხედულებებს ინდივიდებისა და საზოგადოების ურთიერთდაკავშირების გზებზე და როგორ ემსახურება ენა ინდივიდუალობის გამოხატვას სოციალურ კონტექსტში. ის გვეხმარება, გავიგოთ იდენტურობის, სოციალური ურთიერთობებისა და კომუნიკაციური პროცესების რთული დინამიკა ადამიანთა საზოგადოებებში.

ენობრივი საშუალებები ეხმარება გაანალიზდეს, თუ როგორ აქცევენ ინდივიდები თავიანთ იდენტობებს სოციალურ ჩარჩოებში. ინდივიდის/საზოგადოების ბინარული დაპირისპირების ენობრივი გამოვლინების შესწავლით, შესაძლებელია ინდივიდებსა და საზოგადოებას შორის რთული დინამიკის უფრო ღრმა გაგება.

"A Room of One's Own" - "საკუთარი ოთახი"

"But, you may say, we asked you to speak about women and fiction—what has that got to do with a room of one's own? I will try to explain. When you asked me to speak about women and fiction I sat down on the banks of a river and began to wonder what the words meant. They

might mean simply a few remarks about Fanny Burney; a few more about Jane Austen; a tribute to the Brontës and a sketch of Haworth Parsonage under snow; some witticisms if possible about Miss Mitford; a respectful allusion to George Eliot; a reference to Mrs Gaskell and one would have done. But at second sight the words seemed not so simple. The title women and fiction might mean, and you may have meant it to mean, women and what they are like; or it might mean women and the fiction that they write; or it might mean women and the fiction that is written about them; or it might mean that somehow all three are inextricably mixed together and you want me to consider them in that light. But when I began to consider the subject in this last way, which seemed the most interesting, I soon saw that it had one fatal drawback. I should never be able to come to a conclusion. I should never be able to fulfil what is, I understand, the first duty of a lecturer to hand you after an hour's discourse a nugget of pure truth to wrap up between the pages of your notebooks and keep on the mantelpiece forever. All I could do was to offer you an opinion upon one minor point—a woman must have money and a room of her own if she is to write fiction; and that, as you will see, leaves the great problem of the true nature of woman and the true nature of fiction unsolved."

მოცემულ მონაკვეთში ვულფი ასახავს თემის „ქალები და მხატვრული ლიტერატურის“ სხვადასხვა ინტერპრეტაციას. ის განიხილავს ქალების ინდივიდუალურ გამოცდილებას და იდენტობას, ქალების მიერ დაწერილ მხატვრულ ლიტერატურას და ქალებზე დაწერილ მხატვრულ ლიტერატურას, იკვლევს, თუ როგორ ერწყმის ეს ასპექტები და გავლენას ახდენს ერთმანეთზე. დაძაბულობა ინდივიდის სურვილებსა და მწერალ ქალებს შორის არსებულ სოციალურ მოლოდინებს შორის აშკარად არის წარმოდგენილი ვულფის მიერ ქალების ფინანსური დამოუკიდებლობისა და ფიზიკური სივრცის ხელმისაწვდომობის კვლევაში („ქალს უნდა ჰქონდეს ფული და საკუთარი ოთახი, თუ მხატვრული ლიტერატურა უნდა დაწეროს“). ეს პასაჟი აჩვენებს ინდივიდის/საზოგადოების ბინარული ოპოზიციის სირთულეს ლიტერატურაში ქალთა გამოცდილების კონტექსტში.

სემანტიკის, სტილისტიკის, ლექსიკის და მეტაფორის გამოყენებით ვირჯინია ვულფი ოსტატურად ასახავს ინდივიდის/საზოგადოების ბინარულ ოპოზიციას თავის ნაწერებში. ეს ენობრივი გამომსახველობითი სახეები საშუალებას აძლევს მას, გადმოსცეს დაძაბულობა, კონფლიქტები და ურთიერთქმედება ინდივიდუალურ გამოცდილებას, სურვილებსა და იდენტობებს შორის, ერთის მხრივ, და უფრო ფართო სოციალურ სტრუქტურებს, ნორმებსა და მოლოდინებს, მეორე მხრივ.

ნაცვალსახელები: ნაცვალსახელები გადამწყვეტ როლს ასრულებენ ინდივიდუალური და სოციალური პერსპექტივების გარჩევას. პირველი პირის ნაცვალსახელები (მაგ., "მე", "ჩემი") ასოცირდება ინდივიდთან, ხაზს უსვამს პიროვნულ აგენტობას და სუბიექტურობას. ამის საპირისპიროდ, ინკლუზიური ნაცვალსახელები (მაგ., „ჩვენ“) ან კონკრეტული სოციალური კატეგორიები (მაგ. „მოქალაქეები“, „წევრები“) ხაზს უსვამს საზოგადოების კოლექტიური ბუნებას.

მეტაფორა: მეტაფორული ენა არის ძლიერი ხერხი ბინარული ოპოზიციების შესასწავლად. მეტაფორებს შეუძლიათ ნათელი გამოსახულების აღძვრა და რთული იდეების გადმოცემა ინდივიდსა და სოციალურ სამყაროს შორის ურთიერთობის შესახებ. მაგალითად, მეტაფორები, რომლებიც ასახავს ინდივიდს, როგორც მარტოხელა ფიგურას, შეუძლია ხაზი გაუსვას განსხვავებას ინდივიდუალობასა და საზოგადოების მოლოდინებს შორის. პირიქით, მეტაფორები, რომლებიც ხაზს უსვამენ ინდივიდების ურთიერთდაკავშირებას საზოგადოების ჩარჩოში, შეუძლიათ ხაზი გაუსვან ამ ორ სფეროს შორის ურთიერთკავშირს. "A woman must have money and a room of her own if she is to write fiction" - ეს მეტაფორული განცხადება აერთიანებს ვულფის მთავარ არგუმენტს. აქ „ფულის“ ქონა სიმბოლოა ფინანსური დამოუკიდებლობისა და რესურსების ხელმისაწვდომობის შესახებ, ხოლო „საკუთარი ოთახის“ არსებობა წარმოადგენს შემოქმედებითი გამოხატვისთვის აუცილებელ ფიზიკურ და გონებრივ სივრცეს.

სემანტიკა: სემანტიკის თვალსაზრისით, ვულფი იყენებს სიტყვებსა და გამონათქვამებს, რომლებიც დაკავშირებულია პიროვნულ იდენტობასთან, ავტონომიასთან და სუბიექტურ გამოცდილებასთან, რათა ხაზი გაუსვას ინდივიდუალურ ასპექტს. ეს მოიცავს ლექსიკას, რომელიც დაკავშირებულია პირად სურვილებთან, ემოციებთან და ინტროსპექციასთან. მეორე მხრივ, სოციალური ასპექტის განხილვისას, ვულფი იყენებს ენას, რომელიც ასახავს კოლექტიურ იდენტობებს, სოციალურ როლებს და ინსტიტუციურ ნორმებს. ეს სემანტიკური კონტრასტი ხაზს უსვამს განსხვავებას ინდივიდუალურ და სოციალურ სფეროებს შორის.

მოცემული მონაკვეთი იკვლევს ფრაზის "women and fiction" სემანტიკას და მის მრავალგვარ ინტერპრეტაციას. ვულფი ასახავს სხვადასხვა პოტენციურ მნიშვნელობას, როგორცაა ქალის მახასიათებლები, ქალის წერა და ქალებზე დაწერილი მხატვრული ლიტერატურა. ეს სემანტიკური კვლევა ხაზს უსვამს თემასთან დაკავშირებულ მრავალფეროვან განზომილებებს და ინტერპრეტაციებს.

სტილისტიკა: მოცემულ მონაკვეთში მწერალი იყენებს ხერხებს, როგორცაა რიტორიკული კითხვები „what has that got to do with a room of one's own? I will try to

explain“, და პარალელიზმი ვულფის აზრების გადმოსაცემად და მკითხველის ჩართულობისთვის. განმეორებითი სტრუქტურა "they might mean", რასაც მოჰყვება სხვადასხვა შესაძლებლობები, აჩვენებს პარალელურობას და ხაზს უსვამს თემის სირთულეს. სტილისტური მახასიათებლები, როგორცაა ტონი, რეგისტრი და თხრობითი პერსპექტივა, ხელს უწყობს ინდივიდის/საზოგადოების ბინარული ოპოზიციის წარმოჩენას. პირველი პირის თხრობა ხშირად ხაზს უსვამს ინდივიდუალურ და მესამე პირის თხრობას ხაზს უსვამს საზოგადოების დინამიკას.

ლექსიკა: ლექსიკური არჩევანი მნიშვნელოვან როლს ასრულებს ინდივიდის/საზოგადოების ბინარული წინააღმდეგობის გადმოცემაში. ვულფის მიერ პირად სუბიექტურობასთან დაკავშირებული სიტყვების გამოყენება აძლიერებს ინდივიდუალურ ასპექტს. ეს შეიძლება შეიცავდეს სიტყვებს, როგორცაა "სურვილი", მეორე მხრივ, სიტყვები, რომლებიც დაკავშირებულია კოლექტიურ იდენტობასთან, სოციალურ როლებთან და სოციალურ მოლოდინებთან, აძლიერებს სოციალურ ასპექტს. მაგალითები: "women and what they are like," "the fiction that they write," and "the true nature of woman." სიტყვები და ფრაზები, რომლებიც ხაზს უსვამს ინდივიდუალურ იდენტობას. ეს ტერმინები ფოკუსირებულია ქალის, როგორც ინდივიდის, პიროვნულ მახასიათებლებზე, გამოცდილებასა და შემოქმედებით გამოხატვაზე. სიტყვები და ფრაზები, რომლებიც ხაზს უსვამენ სოციალურ ასპექტს, მოიცავს "the fiction that is written about them," "all three [women, fiction, and what they are like] are inextricably mixed together," and "the great problem of the true nature of fiction." ეს გამონათქვამები ეხება საზოგადოების მოლოდინების უფრო ფართო კონტექსტს, კულტურულ აღქმას და ინდივიდებსა და კოლექტივს შორის ურთიერთქმედებას.

ამ სიტყვებისა და ფრაზების გამოყენებით, ვულფი იკვლევს კომპლექსურ ურთიერთობას ინდივიდუალურ იდენტობასა და სოციალურ კონსტრუქტებს შორის, რომლებიც აყალიბებენ და გავლენას ახდენენ ქალების გამოცდილებასა და წარმოდგენაზე.

მწერალს ლექსიკური არჩევანი ხელს უწყობს სემანტიკურ განსხვავებას ინდივიდუალურ და სოციალურ სფეროებს შორის.

ლიტერატურა:

1. <http://dictionary.css.ge/content/binary-oppositions>
2. <http://mastsavlebeli.ge/?p=30004>
3. <https://gutenberg.net.au/ebooks02/0200791h.html>
4. <https://nicojaramillo.medium.com/on-virginia-woolfs-a-room-of-one-s-own-17dff9047aa4>
5. Lyons, John (1977) Semantics. 1- Cambridge University Press
6. Richard, J. (1985). Longman Dictionary of Applied Linguistics. London: Longman.
7. გამყრელიძე 2008, გამყრელიძე გ., კიკნაძე ზ., შადური ი., შენგელია ნ., თეორიული ენათმეცნიერების კურსი, თბილისის უნივერსიტეტის გამომცემლობა, თბილისი, 2008, გვ. 3-796.
8. გაფრინდაშვილი 2015, გაფრინდაშვილი ნ., თვალთვაძე დ., ქართული ენა, ლიტერატურის თეორია, ქართული ლიტერატურის ისტორია, გამომცემლობა „საქართველოს მაცნე“, თბილისი, 2015, გვ. 3-407.
9. სანიკიძე 1999, სანიკიძე თ., ქართული ენის პრაქტიკული სტილისტიკა, თბილისის უნივერსიტეტის გამომცემლობა, თბილისი, 1999, გვ. 3-336.
10. ხინთიბიძე 1995, ხინთიბიძე ა., მხატვრული ენის თავისებურება, თბილისის უნივერსიტეტის გამომცემლობა, თბილისი, 1995, გვ. 3-400.

Lela Charelashvili

Iv. Javakhishvili Tbilisi State University

e-mail: L.Tcharelashvili@gmail.com

<https://doi.org/10.52340/lac.2024.32.10>

SJIF 2024: 8.268

Virginia Woolf and Binary Oppositions

Abstract

The exploration of binary oppositions in Virginia Woolf's novels unveils their significant role in constructing the depth, complexity, and enduring impact of her literary works. Through rigorous analysis of stylistics and semantics, it becomes evident that binary oppositions are essential to Woolf's literary framework, engaging readers across multiple interpretative levels.

Woolf's masterful deployment of binary oppositions highlights her sophisticated artistic vision and her nuanced approach to the complexities of human experience and interpersonal relationships. By foregrounding opposing elements—such as the individual versus society,

masculine versus feminine, life versus death—Woolf interrogates societal norms, delves into existential themes, and invites readers to critically reflect on the human condition.

In terms of stylistic analysis, Woolf employs vivid imagery, figurative language, rhythmic structures, and deliberate linguistic choices to underscore the inherent tension between these opposing elements. Such stylistic devices serve to intensify the effects of binary oppositions, thereby fostering a resonant emotional experience for readers.

From a semantic perspective, the study of binary oppositions enriches the interpretive possibilities of Woolf's novels. The subtle connotations associated with contrasting elements profoundly influence the reader's understanding and interaction with the text. Binary oppositions stimulate intellectual engagement, promoting critical reflection on the structures and cultural paradigms of society.

The function of binary oppositions in Woolf's novels extends beyond mere literary values. They deepen reader engagement, evoke a spectrum of emotional responses, and invite readers to confront the intricacies of human existence. Woolf's employment of binary oppositions has exerted a lasting influence on literary studies, inspiring subsequent generations of writers and contributing significantly to the literary context.

In conclusion, the presence of binary oppositions in Virginia Woolf's novels underscores their critical function in conveying layered meanings, enhancing stylistic expression, and encouraging reader engagement. By interrogating these dialectical contrasts, Woolf provokes philosophical introspection and guides readers on an intellectually transformative journey of self-reflection and societal critique.

Key words: Virginia Woolf, Semantic, stylistic, binary oppositions

რეცენზენტი: პროფესორი მარია აფანასიადი